

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	misna nakana	
NEDJELJA, 14. ožujka ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA <i>Matilda, Paulina</i>	8.00	
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	† iz ob. Barto; Za zdravlje Filipa Vukovića
	17.00	Na čast sv. Josipa
	18.30	† Slavica Karađa; † Mirko i Kata Gaćeša i duše u čistilištu
PONEDJELJAK, 15. ožujka <i>Vjekoslav</i>	18.30	† iz ob. Bajić i Šimunda; Na nakanu za Stjepana, Đurđicu i Snježanu; † roditelji Mahalec i Čajko
UTORAK, 16. ožujka <i>Julijan</i>	18.30	Za duše u čistilištu; Za zdravlje; † Branko Tanfara; † Željko Maloseja; † Drago Čuže; † Dragica i Nikola Beg; † Luca i Mijo Pavlović
SRIJEDA, 17. ožujka <i>Sv. Patrik</i>	18.30	† Pat i Ćiril Kogan; † Ivan i Kata Pavlović
ČETVRTAK, 18. ožujka <i>Ćiril, Eduard</i>	18.30	† Miroslav, Josip, Agata i Slavica Mlinarević; † Pavao i Marija Petrinc; Na nakanu za Rudolfa Zvonimira Šafranka
PETAK, 19. ožujka SV. JOSIP, zaručnik BDM	18.30	Na nakanu - Josip Štrkalj; † Marija i Josip Luković; † Josip Jambrec; † Josip Lukačević; † Josip Milković; † Milan Balenović; † iz ob. Biluš; † Ivan Zlatko Pržulj i ob.; † Jure Gagić; za zdravlje Ljiljane; zahvalja sv. Josipu; za Stjepana Majića, Na čast Krvi Kristove; na nakanu za Vedrana i Luku Josipa;
SUBOTA, 20. ožujka <i>Klaudija</i>	18.30	SVETA MISA PREMA NEDJELJNOM OBRASCU † Jasminka Žitnik; Za duše u čistilištu
NEDJELJA, 21. ožujka PETA KORIZMENA NEDJELJA <i>Kristina, Vesna</i>	8.00	Za duše u čistilištu
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	† iz ob. Andrić; † Karlo Zelenika
	17.00	† Josipa i Franjo Strunjak; † iz ob. Vajdić
	18.30	† Marija, Ante i Jurica Čičak

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB

tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr;

e-mail: zupa@malaterezija.hr

Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik

Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.

Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755

Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
 Miramarska 92, Zagreb
 926. God XXIII. 14. ožujka 2021.

Znakovitost Isusova spasenjskog djela

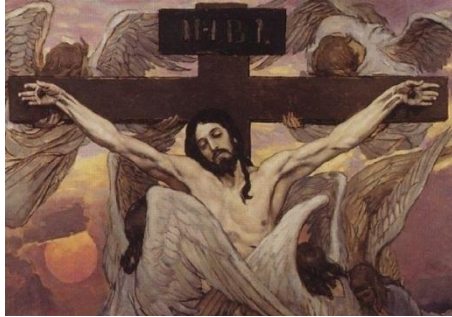
U današnjem evanđeoskom odlomku sveti nam Ivan prenosi dio Isusovih riječi upućenih učenom i uglednom Židovu farizejske sljedbe Nikodemu koji je došao po noći razgovarati s Isusom kako bi saznao nešto više o njegovu nauku i uvjerio se je li Isus obećani Mesija. Cijeli njihov razgovor se kretao o navještaju rođenja za nebo, kao i Isusova povratka Ocu u nebesku slavu. Kako bi što zornije predočio na koji način je Bog odlučio iskazati svoju ljubav prema svijetu i ljudima proslavljajući ujedno svoga Sina, Isus se poslužio slikom jednog starozavjetnog događaja. Povezao je otajstvo spasenja koje se imalo izvršiti njegovim pribijanjem na križ s podizanjem na stup zmijske u pustinji u vrijeme kad je izraelski narod hodio prema obećanoj zemlji: Kao što je Mojsije podigao zmijsku u pustinji, tako ima biti podignut Sin Čovječji da svaki koji vjeruje, u njemu ima život vječni. Isus je taj događaj smatrao dovoljno znakovitim kako bi Nikodemu nagovijestio svoju smrt na križu, premda se ne može cjelokupna slikovitost starozavjetnog događaja usporediti s Isusom.

Isus, naime, u prvi plan ne stavlja simboliku zmijske, nego ističe da je njezino podizanje na stup u pustinji bilo ljekovito za Izraelce. Pogotovo jer taj događaj nagovijestio njegovo ljekovito podizanje, to jest njegovo uzdignuće na stup križu. Kao što je Mojsije napravio neobičnu, ali spasonosnu gestu stavljajući na stup zmijsku, tako je i Isus imao biti pribijen i uzdignut na križ i u svome tijelu pobijediti smrt, zlo i grijeh. Dopustivši smrti da ga ugrize, prikovao ju je potom na križ i pobijedio je beskrijevivši njezin otrov. Uzeo je ono tijelo koje je bilo izvor neposlušnosti i slabosti zbog kojeg je čovjek trpio ujede otrovnice, kako bi u svom tijelu primio ujede poradi nas i bio uzdignut na križ.

Ujed zmijske bio je Izraelcima kazna za grijeh i neposlušnost, a postavljanje zmijske na stup bio je ljekovit potez i zaštita od otrovnice. No zbog ljudskog grijeha i neposlušnosti, rečeno u duhu spomenute usporedbe, zmijske su i dalje nastavile ujedati ljude, pa i samoga Božjeg Sina. A kako bi ljude oslobodio grijeha i kazne, on je prihvatio i izabrao put uzdizanja na križ kao put uzvišenja u nebesku slavu. Premda nije ugrožavao ljudski rod, ipak je bio podignut poput zmijske u pustinji da izmiri i izliječi ljude od svakog smrtonosnog otrova. Prihvatio je ovu nezahvalnu ulogu, pa čak i neobičnu usporedbu s uzdizanjem zmijske na stup. Premda nije poput nje trovao ljudski rod, nego ga samo liječio, bio je odbačen poput zmijske iz svoga naroda. Nije stoga suviše napomenuti da i danas određeni krugovi odbacuju Isusa i njegov nauk kao otrov čovječanstva i bore se svim silama protiv njega trudeći se izvrgnuti ga na stup srama. Međutim, kao i nekada on u tom proturječju pobjeđuje. Osuđuju ga na smrt i sramotu, a on osudu koristi kao znakovito uzdignuće kojim liječi ljudski rod. Samo on podignuti na križ ostaje jedini znak koji čovjeku može vratiti zdravlje u hodu pustinjom zemaljskog života i dati konačno spasenje u nebu.

No upravo time Isus nama vjernicima providonosno označuje put pobjede. Nama koji smo na putu prema konačnom ostvarenju u nebeskoj slavi neophodna je ova etapa zemaljskog uzvišenja koju naviješta Isus. Neophodan je i neizbježan ovaj korizmeni hod koji je hod kroz pustinju ljudskoga poput hoda Izraelaca na putu prema obećanoj zemlji. Pun je opasnosti i izazova, pun je zmija ljutica koje nas grizu koje nas najprije ugrizu kako ne bismo bili poslušni Božjoj riječi, a onda nas grizu i kao kazna, to jest posljedica grijeha.

Kamo sreće kad bismo istinski oboljeli od ljubav i prema Bogu i od želje za njime. Kad bismo shvatili koliko smo bolesni jer naš pogled, misli i riječi, želje i srce nisu do kraja upravljani prema Raspetome. Kamo sreće da ove korizme osjetimo bol jer ne ljubimo dovoljno križ Gospodinov. Kamo sreće da dodiranjem križa otkrijemo koliko smo bolesni i koliko nas liječi pogled na Gospodina pribijenoga na nj. Jer i mi smo svojim grijesima poput zmija ljutica izgrizli svoga Boga. I zbog našega života i prijestupa on se dragovoljno stavio na drvo križa, kako bismo ozdravili mi, zaraženi prijenosnici zaraze.

Neka nam korizma stoga bude vježbanje u čišćenju od otrova i ujeda zmije zla i grijeha. Neka potom bude vrijeme pustinje u kojoj prihvaćamo znakovitost Isusova odgoja. Stoga, kao što je Mojsije podigao zmiyu u pustinji i kao što je bio podignut Sin Čovječji, tako bi bilo potrebno da i mi vjernici budemo podignuti za znak našem vremenu, tako da svaki koji pogleda u nas vidi istinsko svjedočanstvo i povjeruje u Sina Božjega. Dajmo se podići na križ autentičnog svjedočanstva za raspelog Gospodina i božanski život što struji našim bićem. Ako je njemu križ bio neophodna etapa uzvišenja u nebesku slavu, onda je i nama prava lansirna rampa ili odskočna daska za put do neba. I ne zaboravimo, samo pribijen na križ poput svoga Gospodina kršćanin je valjan znak ovome svijetu.

dr. sc. Ivan Bodrožić

Sveti Josip, zaručnik Blažene Djevice Marije

Za svetoga Josipa ne znamo ni kada je rođen, ni kada je ni kako je umro, a ne znamo ni mnoge druge podatke koje bi ljudska znatiželja rado voljela otkriti o tako jednoj povijesno i nadpovijesno značajnoj osobi, odnosno onomu komu je sam Otac dao toliku milost da mu je povjerio na odgoj vlastitoga Sina. Sama ta činjenica da ga je Bog izabrao iznad svih drugih ljudi za takvu neizmjerljivo važnu ulogu, upućuje na neoboriv zaključak da je, bez obzira što to ne možemo potvrditi objektivnim dokazima, morao biti iznimno svetoga života. Sveto nas Pismo poučava da je sveti Josip bio iz loze židovskoga kralja Davida, Betlehemca i najmlađega sina u oca Jišaja, kojega je oko 1000. god. prije Krista prorok Samuel po Božjoj zapovijedi pomazao za kralja, a prorok Izaija navijestio je da će *isklijati mladica iz panja Jišajeva*, te time nagovijestio da će budući Mesija biti iz Davidove loze. Ipak, strogo gledano, iako je sveti Josip Davidov potomak, to se u punom smislu ne može reći za Isusa, jer njegovo začecje nije bilo podvrgnuto redovitim biološkim okolnostima, nego je bilo od Duha Svetoga, bez fizičkoga udioništva njegova poočima. No, s druge strane, valja imati na umu da je i Blažena Djevica Marija, kao Bogonositeljica i Bogoroditeljica, također bila iz loze Davidove. U svjetlu navedenoga možemo zaključiti da se proroštvo po Mariji izravno ostvarilo i na biološki način, ali i da se na duhovan način, po kojemu je Josip, kao Davidov potomak, postao Isusov poočim,

ostvarilo i po njemu. No, još više, uvijek valja imati na umu izravno Kristovo podrijetlo kao utjelovljenoga Sina Božjega, a u svjetlu toga sam povijesni kontekst stupa, iz perspektive prvenstva, u drugi plan. No, ono što je možda najviše i najljepše rečeno o svetomu Josipu, pronalazimo u riječima Svetoga Pisma, po kojima je on pravedan, do mjere da je u svojoj pravednosti smišljao kako da Blaženu Djevicu Mariju potajice otpusti, a da ju istovremeno ne izvrgne sramoti nakon što je saznao za njezinu trudnoću. U tome se doista vidi njegova neizmjerljiva mudrost i dobrotu, a još više u potpunom prihvaćanju Božje volje nakon što mu je anđeo u snu rekao da ne otpušta svoje žene, jer joj je Čedo u utrobi od Duha Svetoga. Sve što se kasnije u Svetomu Pismu može naći o Blaženoj Djevici Mariji i njezinu zaručniku svetomu Josipu upućuje na posvemašnje podlaganje Božjoj volji, po čemu su nam i pojedinačno i zajednički iznimno nadahnjujući uzor. Koliko je štovanje svetoga Josipa rašireno u Hrvatskoj, svjedoči podatak da su mu posvećene mnoge crkve i kapele, ali još više svjedoči činjenica da je upravo svetoga Josipa Hrvatski sabor jednoglasno proglasio zaštitnikom Domovine još davne 1687. god., a tu je odluku potvrdila, u sasvim novim povijesno-geografskim okolnostima, i tadašnja Biskupska konferencija Jugoslavije 1972. god. Štoviše, u novim uvjetima samostalnosti Republike Hrvatske na ulazu je u Hrvatski sabor 14. srpnja 2008. god. postavljen i blagoslovljen reljef svetoga Josipa, a na zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije od 5. do 7. studenoga 2008. god. sveti je Josip proglašen glavnim zaštitnikom Hrvatske. Sveti je Josip i zaštitnik grada Karlovca, gdje se nalazi nacionalno svetište posvećeno upravo njemu, a i zaštitnik je Mostarsko-duvanjske biskupije. U Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i Srijemu ima preko 70 crkvi, kapela, samostana ili nekih drugih posvećenih mjesta koja su stavljena pod zaštitu svetoga Josipa. Manje je poznato da je i cijeli mjesec ožujak posvećen svetomu Josipu, kao i da mu je posvećen dan u tjednu – srijeda. Štuje se posebno kao zaštitnik umirućih, odnosno kao zagovornik za sretnu smrt, a povrh toga i kao zaštitnik radnika, obitelji, očeva, trudnica, putnika, obrtnika itd. S obzirom da je bio najodabraniji ljudski "otac", razumljivo je zašto se na njegov blagdan 19. ožujka slavi i Dan očeva.

Mr. sc. Snježana Majdančić-Gladić

Župni oglasi

1. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBAN HR2023400091110129755.
2. Ministrantski susreti održavaju se subotom u 9.30 sati.
3. U petak 19. ožujka svetkovina je sv. Josipa, neće biti euharistijskoga klanjanja, pobožnost Križnog puta svakog je petka u 17.50 sati.
4. Naši moduli su u izradi. Slike možete vidjeti na facebook stranici naše župe. Ovaj tjedan je isporuka obitelji.
5. Uzmite ponudeni tisak: Glas Koncila, Mali koncil, Kana, Radosna vijest i naš župni listić Trnjanska ruža.

